

SUSRET SEDAMDESETOGODIŠNJAKA

joi, 15 decembrie 2016

Već od 2008. godine, u sjedištu Zajedništva Hrvata se svake godine priređuje sve ana veća era u kojoj generacije sedamdesetogodišnjaka, a na proslavu su pozvani svi pripadnici te generacije iz svih sedam hrvatskih naselja Karađorđevevirske županije.

5.

studenog stigao je red i generaciji rođenoj 1946., najbrojnijoj skupini vratnica koja se dosada odazvala pozivu. Ove godine u prostorijama Zajedništva Hrvata okupilo se je 51 sedamdesetogodišnjak iz svih naših sela, 21 iz Karađorđeva, 3 iz Nermića, 2 iz Jabolja, 3 iz Lupaka, 4 iz Vodnika, 7 iz Ravnika i 10 iz Klopotića. Ovakvi susreti započeli su 2007. godine, kada je generacija iz Karađorđeva, koja je tada ispunila 65 godina, iskazala želju da se sastane u zgradama Zajedništva Hrvata. Taj prvi susret obradovao je sve prisutne i smjestio se stvorila zamisao da bi ovakve inicijative bile poželjne i u budućnosti. Stoga je Zajedništvo odmah sljedeće godine priredilo proslavu generacije rođenoj 1938. godine, ali je taj put pozvao istogodišnjake iz cijele Karađorđevevirske zajednice. Susreti sedamdesetogodišnjaka postali su danas lijepa tradicija.

Po evanđelju
od 17,00 sati, slavljenici su prisustvovali Svetoj misi u crkvi Marijina uznesenja iz Karađorđeva, gdje im je vele asni Petar Rebedžila poželio, između ostalog, da se još duguju niz godina raduju u životu i zdravlju zajedno sa svojim najmilijima.

"Lijep je ovaj običaj, zato estitam svima vama koji ste dočekali danas da proslavite sedamdeset godine života. Isto tako, iskreno estitam i ostalim pripadnicima Vašeg generacije koji iz raznoraznih razloga nisu se mogli odazvati pozivu. To su veoma lijepi godine i uvijek se radujemo kad imamo stare i mudre među nama. Starost u sebi ne bi trebao biti problem nego bi trebao biti jedna velika radošć. Veliko mi je zadovoljstvo kad vidim naše stare mudre sumještanе, naše đedove i bake, koji u lijepim godinama nam davaju lijepu primjere, lijepo nas poučavaju i podržavaju onolikom koliko mogu. Upravo zato zahvaljujem Zajedništvu Hrvata i predsjedniku Slobodanu Gheri, zahvaljujem se za to su uprili ili ovaj susret i neka dragi Bog vas podržava u svom blagoslovu i u svojoj milosti."

Nakon mise, sedamdesetogodišnjaci su krenuli prema sjedištu Zajedništva Hrvata. Za poetak zaustavili su se u Amfiteatru gdje im je predsjednik organizacije Slobodan Gheri, poželio dobrodošlicu i estitao na lijepim godinama njihovog života.

"Dobro nam dočekali u sjedištu Zajedništva Hrvata i nadam se da se osjećate dobro kod nas. U svojstvu predsjednika Zajedništva Hrvata i zastupnika u Parlamentu Rumunske htio bih Vas sve toplo pozdraviti i poželiti Vam još puno sretnih godina u društvenu unu adi i najmilijih. Ova večer je posebna jer današnja akcija je namijenjena upravo Vama, sedamdesetogodišnjacima. Vaša generacija, rođena 1946. godine, je prva generacija rođena nakon drugog svjetskog rata, generacija koja je izrasla u teškim poslijeratnim uvjetima i postavila osnovu našega dobrostanja. Vi ste sad u zrelim godinama i imate iskustvo života. Pročekali ste kroz teška vremena, po evanđelju od vašeg djetinstva, preko vremena komunizma, kad

je naš karaševski identitet bio zanemarivan, pa sve do naše dane. Mi Vam svi mnogo toga dugujemo. Bog je pomogao da nam se stvari Zajedništvo i da zajedno, uz crkvu i škole, sa uvamo naše obi aje, tradicije, vjeru i tradicionalnu nošnju. Ja Vam želim da doživite i sto godine, da se sje ate dobro, da uživate uz vaše obitelji. Ovu ve er poklanjam Vam, dragi sedamdesetogodišnjaci!”

Ve era

je po elu s tradicionalnom molitvom, kada je vela asni Petar Rebedžila blagoslovio sve prisutne, a proslava je trajala do kasne sati u no i uz vrlo dobru glazbu iz vremena mladosti sedamdesetogodišnjaka. Na kraju ve ere svakom sudioniku je bilo uru eno prigodno priznanje i fotografije.

Kakve

su bile prilike za vrijeme djetinjstva i kako se osje aju sada u zrelijim godinama, doznali smo od nekoliko pripadnika generacije slavljenika:

”Sam

se narodila u domu gde su mu bili dede i majke, nakon toga smo se podelili i ošli da živimo u drugi dom. Za to vreme, u sobi smo spali po pet-šest. Jelo je bilo paursko, što se gotvalo, pasunj, orba, topenje, mandra i malaj su bili svaki dan, a pita samo za blagdan. Pitu su inili oni što su imali žito posejano i brašno. Mandru i kiseljicu smo nosili i u škulu. Cole nesmu kupovali, nego su nim mame i majke inile. Nam decam je bilo lepo, mi tako smo znali, ne drugo. Smo se družili kad smo pazili krave, svi smo bili na gramadi.”

- Maria Bajka.

”Ja sam izrasal u famili od pauri, smo živelii

po siromašno, roditelji su mi bili zapošljeni. Od mala sam mu il, sam trebal da uvam maru. Na 10 godine sam znal da mlzem krave, da vozim ko iju, da teram konji. U 1963. godini sam izlezal kalfa i sam po el da radim u Ri ici, i onda sam napravil i doma atelier. Meni je bilo drago da radim i da se veselim.”– Bojinca Lucacela.

”Ovako

je bilo tad, mali dok smo bili, dok nesmo pošli u škulu smo išli da pazimo maru, krave, ovce, što smo imali. Kad smo pošli u škulu smo sideli s majkami doma. Od drugoga razreda smo išli u škulu neki poranini, neki otplani, e smo bili mlogo deca, škula plna. Sam se udala na 15 godine, tako su se odavale defke za to vreme.”- Marta Domaneanc.

”Sedamdeset

godine zna i jedan život kojega smo doisto proživeli. Ne zna i e tu je kraj života, kraj e biti kad odredi Bog.”- Martin Vorga

”Za

mene sedamdeset godine zna e jedan lep doživljaj. Se am se napolak od toga. Uživam u mojim godinama, ja se ne ose am star. Mi smo od odavna, ali nesmo nikako stari.” – Petar Gera.

”Za

mene sedamdeset godine zna e jedno vreme, od ro enja pa sve do sad. Godine su prošle živo, ja se ose am dobri. Bi e da se vidi na meni da sam star, ali ja se ne ose am star nikako. Duševno sam mlad, ješte možem da radim. Dok smo zdravi i možemo da radimo svi smo mladi.” – Marjan Ocil.

Lina
Tincul